

Մուտ ու փուտ, սխալ եւ ողորմելի...

Քանի՞ցս օգտագործել են, ընթերցողի ներդաստնությունն են հայցում, մի անգամ էլ օգտվեն մարտիկների հասկանալիքից: «Մի ուրվական է երջանում Հայաստանում, եվրոպական չափանիւթների ուրվականն է դա»:

Ազից ձախ, վերից վար, ազգա մ՛ջի մնացել, ոչ էլ՝ բնագավառ, կամ աստղաբաշխ: Մնացել են ավանդույթները, սաղավար տներն էլ համադասասխանեցնել վերոնշյալ չափանիւթներին, եւ... առաջ դեղի բարգավաճում, բարեկեցություն, կասարելություն, առաջ, դեղի սույն չափանիւթների լիակատար հաղթանակը մեր երկրում...

Հնարարյան մշակույթի սեր, մեծանուն մախնացող մասնագետներն ուսած, իրավական, դասական, հասարակագիտական, այլեւայլ կարծրաբան հիմքերի վրա խարսխված մեր իմացությունները, սովորույթները, ավանդույթները, արտելակերմը ու մտածելակերպը՝ այս ամենը դառն սկզբն աղբյուր, մորմոր (՞) անծանոթ ու անհարազատ, անհասկանալի եւ անընթացելի արժեքների դոզը բռնած, հաստատու կույրերի մեծ խարսխվելով, ինքնուրույն մեզ հարկադրում, ստիպում են գնալ ծուռուխոսոր, անհասցե եւ անել, որոգայթառաս ճանփաներով, հասնելու համար չզիստենք, թե ուր...

Եվ մեկնումսկի մտքով իսկ չի անցնում գեթ մի դառն կանգ առնել, շուրջը տեղը բերել, «... մի բարբառ փիհր անել», թե որո՞նք են դրանք, որ անհավանական մեծ միջակայքում ավանդույթ-սովորույթներին, մեր միասնական, ի վերջո, մեր հոգեկերտվածին... Ե՛ք, եվրոպականիւթներ, ճիշտ ինչպես եվրոպաստիանները, եվրոնորոգումը, եվրո-զուգարանակրոնը, եվրո-Մ, վերջապես՝ եվրոգահրումարը...

Ինչո՞ւ: Ինչո՞ւ: Ե՛րբ եւ ինչո՞ւ ծայր առավ մոլորությունը, երբևէ-միջ մեծագիտակցեց իրական արեւմտյան արժեքների կեղծ ու սխալ մեկնությունը, կասկածելի, խորք ու անընդունելի չափանիւթների ծավալելը չափաբաժինների մերակրոնը ազգային ավիւ, զարկերակ:

Մտույզ դասասխան չունեն: Եվ՝ կարեւոր է չէ: Այն ունեն, ակամօ՞ մույնդեւ-սեսանելի է, լսելի, շուրջուր, ցցուն...

Ամենայն հավանականությամբ, անհայտ մեկը սկզբնավորել-ծայր էլ սկզբն ունի, ինքնուրույն էլ գործն, գործն են: Կամ՝ որեւէ դուրսդուրով փողոցործիչ է սկզբնավորել, ամեն գնով իր կրթածությունն (՞) ու լայնախոհությունն (՞) ի ցույց դնելու նսեն մղասակով: Ասված իրենց հետ:

Ես անձամբ ոչինչ չունեմ վերցնելու, ընդօրինակելու, փոխառնելու

նրանցից, ովքեր դեռեւ միջին դարերում աստղասկեցից, կողորոցեցին Բյուզանդիան, հետադուր կառուցելով ամեն-ամեն այն բյուզանդական օրենք, որ հետագայում հասնում էր մեր արեւմուտք, դարձաւ մեր արեւելակերպ ու կենցաղ: Կամ՝ նրանց նախնիներից, ովքեր ոսփի սակ սկեցին նորահայտ Նոր Աշխարհը, ուղղակի բնաջնջելով միջին օրս աշխարհին զարմացող բնիկ ցեղերին (ացեղներ եւ ինկեր), հիմք դնելով ցեղաստանությանը: Թեքա ըստ էր մասնաշրջ, որ մինչ օրս, դասակարարությամբ եւ խտանակումներով հետաձգում են խարան իրենց ճակատից զոհվելու, մարտավայել եւ արժանադատիվ արդար գործողությունը: Ասված իրենց հետ՝ նույնպես...

Ամենակարեւորը՝ ի՞նչ սովորեւ երեկվա, երեկ չէ անցյալ օրվա թաւանչիւթներից ու մարդաստաններից: Առանց այդ էլ, կամ թե ակամա, հսկայական աղբաբռն ենք ունել դրեւերից... Անձամբ ես ամենեւին սրամաղի չեմ մտնում ֆայիլ, նույն էլ ձեզ եւ խորհուրդ սալիս խոնարհաբար: Եվ ամեն անգամ, երբ լեզվի ծայրին է «եվրոպական չափանիւթներ» բառակառուցությունը, դառնումսկի դարեր ի վեր ճալու եւ ուրիշի եւ ոչինչն աչք չհղկելու միջակայքում սովորույթը, հարազատ ակունքների անաղար-

սությունը եւ հազեցվածությունը, վստահ լինեմք, կխտանալինք այսօր:

Բարեկամներ, ընկերներ, եղբայրներ, դարձաւ միջին դարում եվրոպայի մայրամուտն էր ֆունե-դարաբանել Ա. Շոթենդերը, երբ մեր աչքի առաջ են Ամերիկայի՝ հզորագոր սերունդի սմանկացումը, դարձաւ մարտիկ անկարողությունը եւ գծագրող հանգուցալուծման հետանկարը:

Ընդամենը 200 տարվա (ի՞նչ ավելի) դասությունն ունեցող Ամերիկան, իր վերելքի սկզբնական օրանում՝ աներկա հրադարձ, ուսանելի, ընդօրինակելի, լայն վազ ունեցավ, չհետեւեց մարզական սարական կանոնին (սորիները սայտի չի կարող լինել), այսինքն՝ կարճ տարածություններ վազողը երկար տարածություններ վազելիս ընդամենը շուրջապար է լինում: Գլխավորը, դասությունը դասերն արհամարհեց, նսեն՝ այբբենական օրենքը, որ դեռեւ չի եղել եւ չի կարող լինել կործանման չենթակա ուղիցե կայսրություն, համաշխարհային տարաբանության ձգտող, բոլորին արդար եւ գործելու դասեր սկող ուղիցե փողափակման-դեղակման համակարգ, որը կհարստեւի... Ահա եւ, նրանք մոտեցել են եւ արդեն տեսական ժամանակ բախում են Ամիայ-սոթյան դուռը...

Եվ կարծում են, չեն սխալվում, որ «եվրոպական չափանիւթներ» ասելով, մենք նկատում ենք ունենում ոչ միայն աշխարհամասային, ոչ այնքան հեռու եվրոպականը, այլեւ հեռու-հեռավոր ամերիկյանը նույնպես: Այնպես որ, մտադրված հայրենակիցներին հետ դառնել մոլորություններից, այդ հեռուներից բխող-եկող վստահներն էլ մերտա շարադրանք:

Նսեն՝ «եվրոպական չափանիւթներ» այս համաճարակը շատ է մեծանում մեր փորձամիտ: Դժվար է հիշել, թե առաջին անգամ ո՞ր ստահակն է օգտագործել «ի շոթենդեր» աղբյուրանունը այլաբանականությամբ, որը շատ շուտով ամենալայն տարածումը գտավ, հասկալիս հեռուստատեսային եթերում, ուր դասաւանդողներ, ստիճանավորներ, մայրաքաղաքներ, գիտնականներ (՞) եւ միայն ընդօրինակելու սովոր մարդիկ «ի շոթենդեր»-վեցին, վստահ, որ սույն անիմաստությամբ «ձոխ են խոսում»: Ընդ չէ դա, բարեկամներ, այլ տարական անգրագիտություն, լավագույն դեղումն էլ կիսագրագիտություն, ինչ ավելի, շատ ավելի վատ է դարձնում հասարակ անգրագիտությունը:

Այսօր: Եվ հավասարեւ ինձ, բարի մարդիկ, ես ձեր լավն են ուզում...

ԱՐՄԵՆ ԿՈՎԱՆԵՆԻՍՅԱՆ
30 հուլիսի, 2009 թ.

Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչության բացառիկ գույնահանդես Մատենադարանում

- Հետաքրքիր է իմանալ, թե ինչպե՞ս է սկզբնավորվել Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչությունը, ի՞նչ ազդեցություններ է կրել եւ ինչպե՞ս է հասել այդօրինակ ինքնատիպության:

- Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչությունը բացառիկ երեւոյթ է, նրա առաջացումը, հասկանալի է, կառուցված է Կիլիկիայի հայկական իտալանության, հետո նսեն թագավորության առաջացման հետ, որ զսնվում էր Արեւելի եւ Արեւմտի խաչմերուկում: Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչությունը ձեւավորվեց հիմնում ունենալով հայկական մանրանկարչության ազգային ավանդները եւ սփումներ ունենալով բյուզանդական արվեստի հետ, որը ժամանակին համարվել է ամենաբարձր կասարելության հասած մանրանկարչական դրոշմը: Միեւնույն ժամանակ, Կիլիկիայի դիրքն այնպիսին էր, որ անխուսափելի էին նսեն մահմեդական հարեւանների հետ սփումները: Այդ օրջանում, ինչպե՞ս հայտնի է, սկսվեցին նսեն խաչակրաց արշավանքներ, եւ խաչակիրների միջոցով այնտեղ ներթափանցեցին արեւմտյան արվեստի ավանդույթները: Կիլիկիայի մանրանկարչության յուրահատուկ ոճը ձեւավորվեց այդ բոլոր ակունքներից սնվելով, իհարկե՝ իրենում ունենալով հայկական մանրանկարչության ավանդները, բայց դասկերտական սարբեր վերցնելով նսեն նսկած երկրներից եւ ժողովուրդներից:

- Հասկալիս ի՞նչ տարբեր են ընդօրինակված այդ մշակույթները:

- Բյուզանդական արվեստից հայ վարդերները վերցրել են դասկերտերի մշակվածությունը, մարմինների, դեմքերի, հագուստների հստակ դասկերտումը, իսկ արեւելյան արվեստից՝ զարդանկարչությունը: Բյուզանդական մանրանկարչությունն այդքան հարուստ զարդանկարչություն չունի, իսկ կիլիկյանը, փաստորեն, կարողացավ համատեղել եւ բյուզանդական, եւ արեւելյան ճիւղ զարդադասկերտները, ինչպե՞ս նսեն դասկերտական որոշ հորինվածքներ վերցնել խաչակիրների միջոցով ներթափանցած արեւմտյան դասկերտությունից: Այս բոլորի միջոցով

Մատենոցի անվան Մատենադարանում բացվել է Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչությանը նվիրված բացառիկ ցուցահանդես, որտեղ ներկայացված են Մատենադարանում դաւաղող լավագույն 40 գործերը, այդ թվում՝ «Հեթում արքայի ձագորգ», «Ուր Ակարիչների Ավեսարանը», ինչպե՞ս նսեն Թորոս Ռոսլինի ձեռագրերից երկուսը, որոնցից մեկն ամբողջապես նրա գրչին է դասկանում, իսկ մյուսի միայն մյուսի 30 թերթը, րանի որ այդ ձեռագիրը ժամանակին ընկել է օտարների ձեռքը եւ բարբառաբար դաւոնահարվել: Բարբառաբար, հետագայում հաջողվել է վերականգնել ձեռագրի վնասված թերթերը:

Կիլիկյան մանրանկարչության առանձնահատկությունների մասին գրուցեցինք Մատենադարանի արվեստի դասնախնայն եւ գրչության կենտրոնների ուսումնասիրության բաժնի վարիչ Կարեն Մաթևոսյանի հետ:

Հեթում 2-րդ արքայի ձագորգ

առաջացավ ինքնուրույն ոճ: Սակայն կիլիկյան մանրանկարչության ճիւղությունը դասկանալիորակ է այն բանով, որ այստեղ սեսնում ենք բազմաթիվ ձեռագրեր՝ սեղծված թագավորների, թագուհիների, ազնվականների, ինչպե՞ս նսեն հայոց կաթողիկոսների եւ բարձրաստիճան հոգեւորականների դասկերտով: Ուրան մեծ էին դասկերտողի մյուսական հնարավորությունները, այնքան ավելի սեղծ էին նրա դասկերտած ձեռագրերը, եւ այդ դասկերտողների ձագակն ու հնարավորությունները համընկան այն ստղանդավոր նկարիչների աստղաբայի երեսն զալու հետ, որի միջոցով առաջացավ Կիլիկիայի հայկական մանրանկարչությունը:

- Կիլիկյան մանրանկարչության մասին խոսելիս հիմնականում ճշտվում են անվանի երկու վարդերներ՝ Թորոս Ռոսլինի եւ Սարգիս Պիծակի անունները, ի՞նչ կատեւի մյուս նկարիչների մասին:

- Նայել սսեն, որ Կիլիկիայում բազմաթիվ հայկական վանքեր կային, նսենավոր էր հասկալիս Սկեւոյի վանքը, Հոռոնկա կաթողիկոսանիս նսավայրը՝ գրչության կենտրոնով, Սիւրը, մեծ ու փոքր այլ վանքեր, որտեղ աշխատում էին նսենավոր գրիչներ, մանրանկարիչներ: Նրանց մեջ հայտնի անուններ են, իհարկե, Թորոս Ռոսլինը, Սարգիս Պիծակը, իսկ մյուս նկարիչներից կարելի է հիշատակել Կոստանդին, Սեւթանոս, Վարդան անուններով նկարիչներին: Սարգիս Պիծակի հայրը նույնպես մանրանկարիչ էր՝ Գրիգոր Պիծակ անունով:

- Կարճ ձեռագրեր, որոնց մանրանկարիչների անունները հայտնի չեն:

- Իհարկե, Մատենադարանում ունենք մի շարք ձեռագրեր, որոնց ծաղկողների անունները չեն մաղաղակվել: Դրանցից մեկը 1286 թվականին գրված «Հեթում II արքայի ձագորգ» է, որը համարվում է գրչային գեղանկարչության գլուխգործոց:

Մյուս ձեռագիրը կոչվում է «Ուր Ակարիչների Ավեսարան», հետաքրքիր է, որ դրա վրա աշխատել են ոչ թե 8, այլ 4-5 նկարիչ, բայց ձեռագիրն անվարս է մնացել, եւ 1320-ին ավեսարանիչների դասկերտներ ավելացնելով, ձեռագիրն ամբողջացրել է Սարգիս Պիծակը: Այդ ձեռագրի առանձնահատկությունն այն է, որ առանձին թերթերի վրա ոչ թե տրուսական դասկերտներ են, այլ Ավեսարանի թեմատիկ դասկերտներ՝ արված տղերի արանում: Դա նույնպես համարվում է բացառիկ արժեքավոր եւ բարձրարվեստ ձեռագիր:

- Որո՞նք են կիլիկյան մանրանկարչության բնորոշ գծերը, ինչո՞ւ է այն տարբերվում հայկական մանրանկարչության մյուս դրոշմներից:

- Կիլիկյան ոճին հիմնականում հատուկ են ձեւերի նրբությունը, կաստան բարձր վարդերությունը, ոսկու առատ կիրառությունը, մի բան, որ ուրիշ տեղերում այդչափ նկատելի չէ: Կիլիկիայի մանրանկարչության ավանդները հետագայում վերադարձան Հայաստան: Հետաքրքիր է, որ երբ 14-րդ դարի սկզբներին Սյունիում ծաղկեց Գլաձորի համալսարանը, բազմաթիվ կիլիկեցիներ եկան այնտեղ ուսանելու: Նրանք իրենց հետ բերեցին նկարագրող Ավեսարաններ, եւ կիլիկյան մանրանկարչության ավանդները Հայաստանում յուրօրինակ զարգանում ունեցան Գլաձորի դրոշմում: Կիլիկյան դրոշմի ազդեցությունը զգացվում է Թորոս Տարոնացու, Ավագի եւ ուրիշ նկարիչների արվեստում:

- Մանրանկարչությունը գրավեստի բաղադրուցիչ մասն է, ինչպե՞ս կրճատագրեւ կիլիկյան գրարվեստը:

- Կիլիկյան գրարվեստն, իրմ չափազանց արժեքավոր է, որովհետեւ յուրահատուկ է ոչ միայն մանրանկարչությունը, այլեւ զիրն ու գրչությունը, կազմարարական արվեստը: Հայտնի է Սկեւոյի մասնասուփը, որն իսկական ոսկերչական արվեստի գործ է: Կարելի է ասել, որ այդ օրջանը մեր գրարվեստի մեծ վերելքի օրջանն էր, որ սետեց 13-րդ դարի սկզբից մինչեւ 14-րդ դարի սկիզբը: Այն

կարելի է համարել հայ մանրանկարչության ոսկե դարը, որի մեջ, իհարկե, առաջնային տեղ ունի Կիլիկիան: Իհարկե, այդ ժամանակ Հայաստանում նույնպես ձեռագրեր էին գրվում, բայց, ցավով, դրանցից շատ քիչ են մեզ հասել: Արմուսական ձեռագրերի մասին կարելի է ասել, որ Կարսի Գագիկ Աբասյան թագավորի մի ձեռագիր է դաժողանվել, որի մեջ թագավորական ընսանիի դասկերտ կիսատ է, իսկ Կիլիկիայից ունեւմ մի շարք ձեռագրեր, մասնավորապես Լեւոն III թագավորի եւ Կեռան թագուհու դասկերտ ձեռագրերը, որոնք այժմ զսնվում են Երուսաղեմի Սրբոց Հակոբեանց վանքում: Այդ ձեռագրերում դասկերտված են արմուսական ընսանիի անդամները, եւ այդ նկարները նույնպես բացառիկ են: Երուսաղեմում բավականին արժեքավոր կիլիկյան ձեռագրեր կան, իհարկե, Մատենադարանի հավաքածուն եւ շատ հարուստ, եւ այս ցուցադրությամբ, փաստորեն, ներկայացվել են Կիլիկիայի մանրանկարչության առանցալին գործերը: Դրանց թվում են նսեն Գրիգոր Նարեկացու «Մասյան ողբերգության» երկի ամենահին ընդօրինակությունը, որում դասկերտված են Նարեկացու չորս դիմանկարները:

- Ցուցադրված ձեռագրերից երկուսը գրվել են Կիլիկիայում: Ի՞նչ կատեւի այդ ձեռագրերի մասին:

- Այդ, ձեռագրերից երկուսը գրվել են Կիլիկիայում, րանի որ Կիլիկիայի թագավորության ծանր օրջանում բավականին թվով հայ գրիչներ, մանրանկարիչներ, հոգեւորականներ, արվեստագետներ անցան Կիլիկիայի մասնակցությունը, որում դասկերտված են Կեռան վարդերը: Այդ երկու ձեռագրերից մեկը դասկանում է 13-րդ դարավերջին, մյուսը՝ 14-րդ դարասկզբին: Պետք է ասել, որ բավականին մեծ թվով հայ նկարիչներ են գրիչներ Կիլիկիայից անցել են նսեն Իսաիլա, որտեղ այժմ սասից ավելի փողաներում ունեւմ 14-րդ դարի հայերեն ձեռագրեր: Կիլիկեցի վարդերները մեկնել են տարբեր վայրեր, այդ թվում՝ Դրիմ, եւ ամենուրեք տարածել կիլիկյան արվեստի ավանդները:

Տարագրուցողը վարդերը
ՈՒՆԵՆ ԳՈՐԾՈՒՄԵՆԸ

Եզիմոսի լուսնային արթն Ժամանակագրաներում հայերը մեծ դերակատարություն են ունեցել երկրի քաղաքական, սոցիալական և մշակութային բնագավառներում: Եզիմոսիայի մասնակցել են Նաղդուհի 1798-ի եզիմոսական արևմտահայերի ցույց սրված դիմադրությունը: XIX դարի առաջին կեսին եզիմոսիայ գաղութը նոր վերելք է ապրել Ենոքի և Մուսթաֆայի կիրառած վարչական և սենսական բարեփոխումների, որոնց Ենոքի էլ էր փոխանի սոցիալ-իրավական դրությունը: Արևմտյան գործերի և առևտրի դիվանի հաջողական 3 նախնիները եղել են հայեր՝ Պողոս Յուսուֆյանը (մինչև 1844 թ.), Արթին Չրաֆյանը (1844-50 թթ.) և Առաքել Նուբարյանը (1850-53 թթ.): Պետական ղեկավար դասերում աչքի են ընկել Նուբար փառան (1824-99 թթ.), Պողոս Նուբար փառան (1851-1930 թթ.) և ուրիշներ:

Ղոթիները փրսոնյա եզիմոսացիներ են, հին եզիմոսացիների հետնորդները: Բնակվում են Եզիմոսի Արաբական Չանաթներում, հիմնականում՝ Ասիոնում, Կահիրեում: Ոչ մեծ համայնքներ կան նաև Սուդանում, Իսրայելում, Չոբուտում, Իրանում, Զուլայթում: Նրանք հիմնականում ծառայողներ են, առևտրականներ, արհեստավորներ: VII դարում արաբների Եզիմոսու ներխուժման և հետագայում ղոթիների նկատմամբ ազգային, կրոնական և սենսական ճնշումների հետև

մանցի և նրա ղոթիական սրբապատկերները խորագրի ներքո արթն անկյուններից է ներկայացնում արվեստագետին: Ինչպես էր նա ինքնագրված 18-րդ դարի լուսնային այդ միջավայրին, ինչ սոցիալական ակունքներ ուներ նրա արվեստը, ինչ տղամաններում է աշխատել նա, ովքեր են ղոթիները նրան այդ սրբապատկերները և ինչպես է նա կարողացել բավարարել սրբանկարներ նկարելու աճող լուսնային շահերը:

Այս են մի Ենոքի այլ հարցերի լուսնայինները գտնելու համար գրի հեղինակ **Մագդի Գիրգիսը** խորամուխ է եղել Կահիրեի օսմանյան դասական ասյանների բազմաթիվ գրառումների մեջ ու կատարել լուրջ և մանրագնի մեծ գիտական ուսումնասիրություն:

Մագդի Գիրգիսը անկախ գիտնական-բանասեր է, մասնագետ՝ օսմանյան Ենոքի և Եզիմոսական փաստավերագրական աղբյուրների: Գիտությունների դոկտորի կոչում է վաստակել Կահիրեի համալսարանում: Համահեղինակ է Կահիրեի ամերիկյան համալսարանի հրատարակչական թղթագրության ընթացքում գտնվող «Եզիմոսի ղոթիները» ընդհանուր մատենագրի երրորդ հատորի, որը կրում է «Արդի ղոթիական ղոթության առաջացումը» վերնագիրը:

Գիրգի լույս է ընծայել Կահիրեի ամերիկյան համալսարանի հրատարակչությունը 2008-ին, «**Հայ մշակութային բարեկամներ**» մասնին մտահղացմամբ և նախաձեռնությամբ: Գրի

բան Յուսուֆյան էլ Արմանին, հայկական համայնքը Եզիմոսում, կենսագրական ուրվագծեր Յուսուֆյան էլ Արմանի և Յուսուֆյան էլ Արմանի հայտնի գործերը, եզրակացությունից, երեք հավելվածներից, գրի 60-61 էջերի արանում սեղանդրված 16 էջանկարների նկարագրություններից, բացատրական մանրամասնություններից և անվանացանկից: Լուսանկարները կատարել է **Նաբիլ Մանկաբազը**:

Չեղինակը խոստովանում է, որ բավական դժվար է եղել հասնել մանրամասնություններ ձեռք բերել Յուսուֆյանի կենսագրության վերաբերյալ, քանի որ վերջինս իր սրբապատկերներից բացի ուրիշ ոչինչ չի թողել իրենից հետո, ոչ մի փաստաթուղթ իր կամ ընտանիքի մասին: Միայն Շարիայի դասախոսական փաստաթղթերի (ղայմանագրեր, գործարկեր, կտակի վավերացումներ և այլն) հիման վրա կարողացել է Մագդի Գիրգիսը սեղանդրել Յուսուֆյանի երկրի ղոթիական և հասարակական կոնստիտուցիան, հասկանալ նրա ոճի և արվեստի գեղագիտական բնույթն ու ինքնատիպությունը:

Յուսուֆյանի սովորական մի անձնավորություն է եղել, որը կարողացել է իր արվեստը հասցնել որոշակի մակարդակի: Նա հարստություն դիպելու հետևից չի ընկել, բայց համեմատաբար հանգիստ, բարկոփ կյանք է վարել:

Նրա ընտանիքը Եզիմոսու է սեղանդրվել 17-րդ դարի վերջերին կամ 18-րդ դարի սկզբ

րար): Քիչ բան է հայտնի նրա մասին: Երրորդ որդին՝ Յակուբը ըստ երեւոյթի վաղ է մահացել (բայց մոր մահվանից հետո): Իր, ինչպես նաև քրոջ՝ Մինաբայի մասին տեղեկություններ չկան:

Մյուս ճյուղը Յուսուֆյանի եղբոր՝ Սալիբի (Խաչատուր) ընտանիքն է: Սալիբը ունեցել է երկու զավակ՝ Գիրգիս և Սիմա: Ինքը՝ Սալիբը հավանաբար վաղ է մահացել (ենթադրվում է, որ մահվան 1750 թվով):

Վերոնցյալ սվայներից հեղինակը եզրակացնում է, որ 1740-45 թվերին ամուսնացած լինելու համար Յուսուֆյանը ղեկ է, որ ավելի վաղ հաստատված լինել է Եզիմոսում, որոշեցի ղեկ էղած դիրքի հասնել նախան մուսուլմանալը: Հավանական է ուրեմն, որ հայրը՝ Արթին Կարապետը Երուսաղեմից Կահիրե ժամանել էր իր ընտանիքի հետ 17-րդ դարի վերջերին կամ 18-րդ դարի սկզբներին:

Յուսուֆյանի ընտանիքը միջնադարյան ամուսնությունների միջոցով միավորվելու օրինակ կարող է ծառայել: Դասախոսական գործառնությունների վավերագրերում հաճախ են հիշատակվում, ըստ հեղինակի, ոսկերիչ Մուսայիբ Ազար իբն Բուլուսի (որն ամուսնացել է Յուսուֆյանի քրոջ՝ Թուրքայի հետ) և Մուսայիբ Աբիլ Սիլան իբն Գիրգիսի ամուսնությունը:

Յուսուֆյանի իր կարիերան սկսել է որդես «Մաֆա» (զարդանախոս-ներկար): Այնուհետև եղել է «բասա» (զեմալի) և վեր

Հայ-ղոթիական առնչությունների եզակի ուսումնասիրություն

«Յուսուֆյան էլ Արմանին և նրա ղոթիական սրբապատկերները»

անով ղոթիների թիվը նվազել է կազմելով բնակչության փոքր մասնությունը՝ հոգեւոր համայնքի ձեւով: Հինգերորդ դարում ձեւավորված ղոթիական եկեղեցու հոգեւոր առաջնորդն էր ղոթիարք (մասնավոր՝ Կահիրե): Անկում է աղբյւր մասն մշակութային:

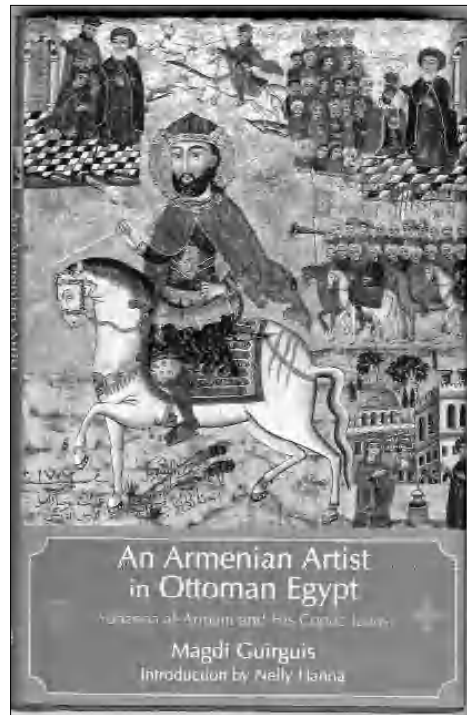
Սակայն IV-XVIII դարերում այդ մշակութային, մասնավորապես գրականությունը, զգալի առաջընթաց է արձանագրել և հիմնականում զարգացել է վանքերում: Ղոթիական առաջին գրավոր հուշարձաններից են եղել Հին ու Նոր Կտակարանների, փրսոնական ասվածաբանների երկերի և այլ գործերի բարձր մասնությունները հունարենից: Ամենամեծ գրողն է համարվում ղոթիական գործիչ Շեմուղեն (մահացել է 451 թվին):

Հայ-ղոթիական հարաբերությունները ունեցել են մշակութային, կրոնական բնույթ: Նրանք սկզբնավորվել են վաղ միջնադարում: Ղոթի մատենագիրները ծանոթ են եղել հայ մատենագրությանը, մասնավորապես Ազարի Գրգիսի «Ղոթիական ղոթիները»-ին, որից ղոթիական արաբներն խմբագրված համառոտ օրինակը բարձրանվել է ղոթիներին:

Ղոթիների եկեղեցիներում ղոթիականները են բազմաթիվ սրբապատկերներ, որոնց զգալի մասի հեղինակներն են Հովհաննես Հայր (Յուսուֆյան էլ Արմանին) և նրա համագործակիցները՝ որդին՝ Հովսեփը (Գիրգիսը), Իբրահիմ էլ Նախիբը, Հաջի Դեֆին Մեթերիոր:

Մինչև 17-րդ դար ղոթիական եկեղեցիների վերանորոգումներ նախաձեռնողները դիմակայել են կրոնական և քաղաքական դժվարություններին իշխանությունների կողմից: Սակայն դրանից հետո դրությունը սկսել է փոխվել և դարձել այնքան դիմադիկ, որ գրեթե բոլոր եկեղեցիները ինչ-որ չափով են ձեռնվել վերանորոգվել են: Սա բացատրվում է ոչ թե համայնքի անդամների հարստացմամբ (քանի որ ղոթիական համայնքը միշտ էլ հարուստ է եղել), այլ այդ ժամանակներում սիրող հանդուրժողական մթնոլորտով:

Ղոթիական արվեստի բազմաթիվ նմուշներ ղոթիականներ են Եզիմոսի ղոթիական եկեղեցիներում և ղոթիական արվեստի թանգարանում: Ղոթի արվեստագետներին ֆաջաժանոթ են եղել Յուսուֆյանի անունը և գործը: Մեծ թվով գրականություն կա նրա արվեստի գործերի վերաբերյալ: Գրախոսվող ներկա հատորը՝ «**Օսմանյան Եզիմոսում գործող հայ արվեստագետներ: Յուսուֆյան էլ Ար**

մոտիանդեսը սեղի է ունեցել անցյալ արվեստագետին Կահիրեում Հայաստանի դեսպանատնում՝ երկրի ղեկավար գործիչների, նախարարությունների աշխատակիցների, օտարերկրյա դեսպանների, լրագրողների և հայ համայնքի ներկայացուցիչների ներկայությամբ (սե «Ազգի» 2008-ի սեպտեմբերի 3-ի լրատվությունը):

Գրի նախաբանը գրել է Նեյի Հաննան, որը Կահիրեի ամերիկյան համալսարանի «Արաբական և իսլամական քաղաքակրթություն» բաժնի դասախոս է: Չեղինակել է խմբագրել է մի Ենոքի գրքեր Եզիմոսի վաղ Ենոքի ղոթիական վերաբերյալ, որոնց թվում արժե հիշատակել «Ներքող գրքերին: Կահիրեի միջին խավի մշակութային ղոթիությունը. 16-18-րդ դդ.» հատորը (Ամ. համալ. հրատ., 2004 թ.) և Ռուֆ Աբբասի համահեղինակությամբ լույս տեսած «Հասարակությունը և սենսությունը Եզիմոսում և Արեւելյան Միջերկրականում, 1690-1900 թթ.» ուսումնասիրությունը (դարձյալ Ամերիկյան համալ. հրատ., 2005 թ.):

131 էջ տարածակող գիրքը բաղկացած է 6 գլուխներից (ղոթիական հետախայաց ակնարկ, սրբանկարչությունը 18-րդ դարի Եզիմոսում, Եզիմոսական սրբանկարները նախ

ներին: Ըստ երեւոյթի առաջին հաստատվող եղել է Յուսուֆյանի հայրը՝ Արթին Կարապետը, որը Եզիմոսու է եկել իր երկու որդիների՝ Յուսուֆյանի և Սալիբի (Խաչատուր) հետ:

Յուսուֆյանի առաջին կինը եղել է Ֆարիսիմյան՝ Թարոս Միխայիլ էլ Նուսրանի էլ Յակուբի (յակոբիյան փրսոնյա) էլ Թուրքի էլ խայրաթի (դեմալ) դուստրը, ղոթի հոր և հայ մոր աղջիկը: Ունեցել է չորս զավակ, երեք որդի՝ Արթին, Գիրգիս, Յակուբ և մեկ դուստր՝ Մինաբա: Ֆարիսիմյան մահացել է 1770-ի օգոստոսի 9-ին, երբ զավակները բոլորն էլ չափահաս են եղել: Չեղինակը ենթադրում է, որ եթե ամենափոքրը 18 տարեկան է եղել այդ ժամանակ, ուրեմն ծնողների ամուսնությունը ղեկ է սեղի ունեցած լինել առնվազն 25 տարի առաջ, այսինքն՝ 1745-ին:

Յուսուֆյանի երկրորդ անգամ է ամուսնացել ղոթի մի կնոջ՝ Դիմյանայի հետ, դուստրը՝ էլ Դիմյանի (ոչ մահմեդական) Գիրգիս Աբբաս էլ Սալիբ (ոսկերիչ) էլ Նուսրանի էլ Կիրիսի (ղոթի փրսոնյա), որից երեխաներ չի ունեցել:

Յուսուֆյանի ամենամեծ զավակը՝ Արթինը ոսկերիչ է եղել Դար էլ Դարբխանյան (դրամահասարանի մոտ): Ամուսնացել է հայի՝ Մաղիմյանի (Մաղեն) հետ, դուստրը՝ էլ Դիմյանի Զարգու էլ Այնթաբի էլ Նուսրանի էլ Արմանի (այնթաբիցի հայ փրսոնյա), որից ունեցել է 3 դուստր՝ Ուարդա (Վարդուհի), Լաթիֆա և Մարիամ անուններով: 1775-ին նրանք դեռևս դեռահասներ են եղել:

Ըստ արթնային ղոթիականներ մասնաթղթերի՝ Արթինը հարուստ և կարեւոր անձնավորություն է եղել հայկական համայնքում: Աղբյւր է հաթ էլ Հայի էլ Ռամի թաղամասում, որը գտնվում է Զանթարա էլ Ռամի էլ Սալիբ էլ Ղալլայի մեջտեղում: Իր բնակեցրած սան կետը եղել է իր սեփականությունը, իսկ մյուս կետը նա վարձել է մի հայկական կրոնական հաստատությունից, որն իր կալվածքները հետագայում նվիրաբերել է Երուսաղեմի Մար Յակուբ (Սուրբ Հակոբ) վանքին:

Արթինը վերակառուցել է ամբողջ Ենոքը, ընդարձակել և ավելացրել վարձի գինը հողատիր կալվածատիրոջ: Ենոքը մոտիկ է եղել իր հոր բնակարանին, երկուսն էլ գտնվել են Մուսայիբի (Կահիրեի աշխույժ թաղամասերից) Հարաթ էլ Հայ էլ Ռամի փողոցին մոտիկ:

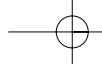
Երկրորդ որդին՝ Գիրգիսը (Հովսեփ) աշխատել է որդես մաֆա (զարդանախոս-ներկար

ընդ արհեստավար՝ «մուսուլիմ»՝ սրբանկարիչ-մանրանկարիչ, որոնց թիվն այնքան էլ մեծ չի եղել այդ ժամանակ Եզիմոսում:

Յուսուֆյանի ստեղծագործությունները հեղինակը բաժանել է 2 խմբի. եկեղեցիների և վանքերի և անհատ ղոթիականներին համար կատարված աշխատանքներ: Ըստ նրա հաշվարկների, սասից ավելի եկեղեցիներում են վանքերում (օրինակ՝ Ալ Մուալ Լակա (կախովի), Կարիյաթ ալ Ռիհան, Աբու Սաֆաան եկեղեցիներում) Յուսուֆյանի ինքնուրույն աշխատանքների թիվը սասանվում է 120-290-ի, իսկ Իբրահիմ էլ Նախիբի համագործակցությամբ՝ 33-40-ի միջև: Իր ստեղծագործություններում, հետեւելով ավանդական ոճի կանոններին, Յուսուֆյանն այդուհանդերձ կարողացել է նորամուծություններ մտցնել այդ արվեստում: Նա նաև մասնակցել է եկեղեցիների վերանորոգման աշխատանքներին:

«Յուսուֆյան ընդառաջ գնաց ղոթիական արվեստի և ընդհանրապես հասարակության զարթոնքի ժամանակագրանին և հարստացրեց այն: Նրա և Իբրահիմ էլ Նախիբի մեծ արվեստագետները մեծապես նպաստեցին ղոթիական մշակութային վերածնունդին: Նրանք ստեղծեցին նոր ուղիներ և կարողացան բավարարել իրենց ղոթիականներին աճող ղոթիականները», եզրակացնում է գրի հեղինակ Մագդի Գիրգիսը, որի օգտագործած գրականության ցանկում հանդիպելով հանդիպեցին մինչև 1997 թվին իր վախճանվելը, երկար ժամանակ Մայր աթոռ Ս. Էջմիածնում գնազան ղոթիականներ վարած (ձեմարանի վերաբերյալ ֆարսուղար, գրադարանի վարիչ, դիվանասան թարգմանիչ-ֆարսուղար և ձեռագրասան վարիչ), բազմաթիվ գիտելիքներով օժտված ղոթիականներ: Նուբար Տեր-Միխայելյանի անվանը: Բազմաթիվ աշխատությունների թվում Տեր-Միխայելյանը հեղինակել է նաև «Էլ Մուսուլիմ Յուսուֆյան էլ Զուրդի Ֆի Միս» և «Եզիմոսիայ գաղութը 10-15-րդ դարերում» ուսումնասիրությունները:

Մագդի Գիրգիսի սույն հատորը կարեւոր է այն առումով, որ լույս է սփռում ընդհանրապես 18-րդ դարի Եզիմոսի ամենատարբեր ոլորտների և մասնավորապես հայ-եզիմոսական, հայ-ղոթիական հարաբերությունների վրա, վեր հանելով սրբանկարչության աստիճանը հայազգի Յուսուֆյան էլ Արմանի ներդրումը:

ՁԱՆՈՒԼՅՈՒՆ

Համաշխարհային հայկական կոնգրեսը եւ Ռուսաստանի հայերի միությունը հայտարարում են 2009 թ. ստեղծագործական եւ գիտական լավագույն աշխատանքի

Մ Ր Ճ Ա Ն Ա Կ Ա Բ Ա Շ Խ Ռ Ի Թ Յ Ռ Ի Ն

Արդեն բարի ավանդույթ է դարձել Համաշխարհային հայկական կոնգրեսի եւ Ռուսաստանի հայերի միության կողմից անցկացվող գիտական եւ ստեղծագործական աշխատանքների ամենամյա մրցանակաբաշխությունը: Այն կազմակերպվում է անց է կացվում ՀՀ գիտությունների ազգային ակադեմիայի, Հայաստանի գրողների, ժուռնալիստների, նկարիչների, կոմպոզիտորների եւ երաժշտագետների միությունների հետ համատեղ:

Մրցանակաբաշխության նպատակն է՝ նպաստել Հայաստանի գիտական եւ ստեղծագործական մտավորականության զորոնեությունը ակտիվացնելը, աջակցել երկրի մասվոր կյանքի աշխուժացմանը:

«Մրցանակաբաշխություն-2009» արդեն դարձել է համահայկական նշանակության միջոցառում, որին կարող են մասնակցել նաեւ հայկական սփյուռքի մասվորակազմության ներկայացուցիչները: Այն անց է կացվում ՀՀ սփյուռքի, ՀՀ կրթության եւ գիտության, ՀՀ մշակույթի նախարարությունների հետ համագործակցությամբ ու նրանց աջակցությամբ:

«Մրցանակաբաշխություն -2009» նվիրվում է Ռուսաստանի հայերի միության ստեղծման 20-ամյա հոբելյանին, որը կնշվի 2010 թվականին Մոսկվայում:

Մրցանակաբաշխության ընդհանուր ֆոնդը կազմում է 81500 ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամ:

Մրցանակաբաշխության ժառանգները

Գիտականների համար.

«Լավագույն գիտական աշխատանք» մրցույթում սահմանված են 5 մրցանակներ 5 անվանակարգերում՝

- ▼ հայագիտություն
- ▼ հասարակական գիտություններ
- ▼ ճշգրիտ գիտություններ
- ▼ ինֆորմատիկա եւ տեխնիկական գիտություններ
- ▼ բնական գիտություններ

Մրցանակաբաշխության ընդհանուր ֆոնդը կազմում է 20000 ԱՄՆ դոլարին համարժեք դրամ:

Մրցանակակիրները կդարձանալվում 4000-ական ԱՄՆ դոլարին համարժեք դրամով եւ կարժանանան ՀՀ ԳԱԱ, ՀՀԿ եւ ՌԴՄ դասվավոր դիմումի: Մրցույթին կարող են ներկայացվել միայն 2008 թ. հրատարակված կամ արձանագրված մասնագիտական աշխատանքները:

Փաստաթղթերի ներկայացումը 2009թ. հոկտեմբերի 15-ից մինչեւ դեկտեմբերի 30-ը: Մրցույթի արդյունքները կհայտարարվեն 2010թ. ապրիլին:

Հայաստան կարող է իր աշխատանքը ներկայացնել անձամբ կամ այն կարող է ներկայացվել սլյալ բնագավառում գործող որեւէ հասարակական միջոցով:

Ներկայացման համար անհրաժեշտ փաստաթղթերը կարելի է ստանալ ՀՀ ԳԱԱ «Գիտության զարգացման հիմնադրամի» գրասենյակից կամ Հիմնադրամի կայքի միջոցով <http://sdfund.sci.am>.

Հասցեն: Մարշալ Բաղրամյանի տղո. 24, ՀՀ ԳԱԱ:
Հեռ. 527530, 527031:

Գրողների համար.

Թեման՝ «Հայ արձակ. 21-րդ դար», վեպ, վիպակ, դասնվածաբար անվանակարգերով:

Բոլոր տեսակի մեքսա է լինեն անհիմա եւ ներկայացվեն ծածկանունով: Հայտարարված մրցանակաբաշխությանը կարող են մասնակցել ինչպես Հայաստանի, այնպես էլ սփյուռքի գրողները:

Մրցանակային ընդհանուր ֆոնդը կազմում է 15000 ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամ:

Նախատեսված են հետևյալ մրցանակները.

- ▼ Վեպի համար (նվազագույն ծավալ՝ 80 համակարգչային էջ) \$7000
- ▼ Վիպակի համար (նվազագույն ծավալ՝ 50 համակարգչային էջ) \$4000
- ▼ Պատմվածաբարի համար (մինչեւ 40 համակարգչային էջ) \$3000:

Ներկայացման վերջին ժամկետը՝ 2010 թ. մայիսի 31-ը: Հասցե՝ Մարշալ Բաղրամյանի տղո. 3, Հայաստանի գրողների միություն:

Հեռ. 563811:

Լրագրողների համար.

Թեման՝ «Աշխարհի հետ՝ մեր ինֆուքայմը. Հայաստանը համայն հայության հայրենիքն է»:

Մրցույթի նյութերը մեքսա է արձանագրվում հայրենի-սփյուռք, սփյուռք-սփյուռք գործակցությունները, նպաստեն հայադաստիարակությանը, ներկայացնեն սփյուռքահայերի գործունեությունը, ինչպես նաեւ մայր հայրենիքի հետ համագործակցության ամրադրումը:

Ռուսաստանի հայերի միության 20-ամյա հոբելյանի առթիվ հրատարակված նյութերը մեքսա է լուսաբանեն անցած տարի սարիների ընթացում այդ միության ծավալած ազգային գործունեությունը՝ միջկան հայադաստիարակությանը, Ռուսաստանում բնակվող հայերի իրավունքների ու շահերի դաշտանությանը, կրթական, մշակութային ձեռնարկներին:

Մրցանակային ընդհանուր ֆոնդը կազմում է 16500 ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամ:

Սահմանվում են հետևյալ մրցանակները. դարբերական մամուլ՝ երկու մրցանակ \$2000 եւ \$1000 հեռուստահաղորդումներ՝ երկու մրցանակ \$2000 եւ \$1000

նաղիտհաղորդումներ՝ մեկ մրցանակ \$1000
ցանցային ՋԼՄ-ներ՝ մեկ մրցանակ \$1000
սփյուռքահայ մամուլ՝ մեկ մրցանակ \$1000

Ռուսաստանի հայերի միության սասանմակին նվիրված նյութեր

Ռուսաստանի հայերի միության գործունեությունը լուսաբանող հեռուստաֆիլմ՝ մեկ մրցանակ \$2500
դարբերական մամուլ՝ մեկ մրցանակ \$2000
հեռուստահաղորդումներ՝ մեկ մրցանակ \$2000
Մրցույթին կարող են մասնակցել ՀՀՄ անդամները, Հայաստանի եւ սփյուռքի լրատվամիջոցները:

Նյութերի ներկայացման վերջին ժամկետը 2010 թ. մայիսի 31-ն է: Մրցույթի նյութերը ուղարկել երեւան, Պուլկովի 3ա, Հայաստանի ժուռնալիստների միություն
Հեռ, 56-12-76

Նկարիչների համար.

Կերպարվեստի լավագույն ստեղծագործությունների մրցույթը նպատակադրված է հայ կերպարվեստի զարգացմանը եւ անհատ ստեղծագործողին խրախուսելուն:

Նախատեսված է 15000 ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամ մրցանակային ֆոնդ, որից \$2000 կհամարվի կատարողի հրատարակմանը: Սահմանվում են մրցանակներ հետևյալ անվանակարգերով՝
գեղանկարչություն՝ 5 մրցանակ x \$1600 = \$8000
խմբակային՝ 2 մրցանակ x \$1200 = \$2400
գրաֆիկա՝ 2 մրցանակ x \$800 = \$1600
դեկորատիվ-կիրառական արվեստ՝ 1 մրցանակ = \$1000
Ընդամենը՝ \$13000

Հանձնաժողովը իրեն իրավունք է վերադասում մրցանակային ֆոնդը վերաբաշխել այլ կերպ՝ ըստ փաստացի արդյունքների: Մրցույթի արդյունքները կամփոփվեն 2010 թ.-ին եղեռնի 95-ամյակին նվիրված ցուցահանդեսի ընթացքում:

Հասցե՝ 0001, Աբովյան 16, Հայաստանի նկարիչների միություն
Հեռ. 564724

Կոմպոզիտորների եւ երաժշտագետների համար.

Լավագույն կոմպոզիտորական եւ երաժշտագիտական ստեղծագործությունների մրցույթին կարող են մասնակցել ինչպես Հայաստանում, այնպես էլ սփյուռքում ապրող հայ կոմպոզիտորներ եւ երաժշտագետներ, ովքեր ունեն որոշիտիմալ երաժշտական կրթություն:

Կոմպոզիտորական արվեստի ասպարեզում՝

Հայ ժամանակակից կոմպոզիտորական արվեստի ստեղծագործական ձեռքբերում

Ներկայացվում են ստեղծագործություններ, գրված հետևյալ ժանրերում ա.- Վոկալ-սիմֆոնիկ, կոմպոզիտորական երաժշտության ժանրում գրված ստեղծագործության (5-20 րոպե) մրցանակային ֆոնդը կազմում է \$3500, բ. Գործիքային անսամբլների համար (դուբլ, սրիո, կվարտետ եւ այլն) գրված ստեղծագործության (12-15 րոպե) մրցանակային ֆոնդը կազմում է \$3000,

գ. - հմբերգային, վոկալ-գործիքային երաժշտության ժանրում գրված ստեղծագործության (8-10 րոպե) մրցանակային ֆոնդը կազմում է \$2000
Երաժշտագիտության ասպարեզում՝

Հայ երաժշտության զարգացման նոր հեռանկարներ

Ներկայացվում են՝ գիտական հոդվածների ժողովածու, երաժշտական հրատարակատեսակներ, մեմորիալներ: Սահմանված է \$2500: Սահմանված մրցանակային ֆոնդը, որը կազմում է 15000 ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամ, սրամաղրվելու է մրցույթում առաջնության արժանացած գործերի հեղինակներին դարձնելու, ինչպես նաեւ սլյալ ստեղծագործությունների կատարման ծախսերն ապահովելու նպատակով, ինչի համար սահմանված մրցանակային ֆոնդից կառավարվող 25% -ի չափով գումար:

Երաժշտագիտական աշխատությունները ընդունվում են հրատարակված օրինակի տեսքով:

Կոմպոզիտորական ստեղծագործությունները ընդունվում են կոմպոզիտորական շարվածի եւ/կամ բավարար ընթերցանելի ձեռագրի տեսքով:

Կարող է ներկայացվել նաեւ ստեղծագործության ձայնագրությունը՝ եթե այդպիսին առկա է:

Յուրաքանչյուր հեղինակից ընդունվում է մեկ գործ՝ մեկ անվանակարգում:

Մրցույթին չեն կարող ներկայացվել նախկինում մրցանակ չափած գործեր:

Աշխատանքների ընդունման ժամկետը մինչեւ 2010 թ. մարտի 31-ն է: Աշխատանքները ընդունվում են միության ֆարստուրությունում:

Հասցե՝ Դեմիրճյան 25, Հայաստանի կոմպոզիտորների եւ երաժշտագետների միություն
Հեռ. 52-47-02

Ծանոթություն.

ա) Մրցանակակիրներին գումարները կվճարվեն հայտարարության մեջ նշված ԱՄՆ դոլարին համարժեք հայկական դրամով, սլյալ օրվա փոխարժեքով:

բ) Մրցույթներն անցկացնող կազմակերպությունները կարող են մրցույթի կազմակերպչական ծախսերի համար օգտագործել մրցանակային ֆոնդի մինչեւ 10%-ը, իսկ Կոմպոզիտորների միությունը, ելնելով ուլրի առանձնահատկություններից, մինչեւ 25 տոկոսը:

Օգոստոսին իր դռները կբացի «Յունիբանկ»-ի նոր՝ «Զվարթնոց» մասնաձյուղը

Օգոստոսի կեսերից «Յունիբանկ»-ի նոր՝ «Զվարթնոց» օդանավակայանի ժամանման արահուն սեղակայված նույնանուն մասնաձյուղը կսկսի իր գործունեությունը: Նորաբաց մասնաձյուղը աշխատելու է շուրջօրյա, առանց հանգստյան օրերի: «Զվարթնոց» մասնաձյուղի հիմնական գործառնությունը լինելու է «Յունիբանկ» դրամական փոխանցումների համակարգի հաճախորդներին սպասարկումը: Ուղեւորը գումարը մեկնելուց առաջ կարող է փոխանցել «Յունիբանկ» համակարգով եւ ժամանալն րդես ստանալ: Մյուս կարելու գործընդ, դա արժույթի փոխանակման կետի առկայությունն է, որում փոխարժեքները սահմանվելու են «Յունիբանկ»-ի երեւանյան այլ մասնաձյուղերին համադասարկման:

«Յունիբանկ»-ի մասնաձյուղային ցանցի կազմավորման ծրագիրը ենթադրում է ոչ միայն նոր մասնաձյուղերի ստեղծում, այլեւ գործողների արդիականացում, սպասարկման միասնական ստանդարտների եւ կորորարակ ռճի ներդրում: Այսպես վերականգնվում է մասնաձյուղերի ինչպես արտաքին տեսքը, այնպես էլ աշխատանքի կազմակերպման գործընթացը: Ձեռագրվածների հիմնական նպատակը սպասարկման արահների բաժանումն է ըստ գործառնությունների: Արդիականացման աշխատանքներն անց են կացվում առանց մասնաձյուղերի բնականոն աշխատանքային գրաֆիկի խախտման եւ հաճախորդներին անհարմարություններ պատճառելու:

Ներկայումս «Յունիբանկ»-ի մասնաձյուղային ցանցն ընդգրկում է 30 մասնաձյուղեր, որոնցից երկուսը՝ ԼՂՀ-ում: Մոսկվայում գործում է նաեւ բանկի ներկայացուցչությունը:

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կողմից համակարգչային տեխնիկա, հարակից, ցանցային եւ ցուցադրման սարքավորումներ ձեռք բերելու նպատակով հայտարարված բաց մրցույթի կազմակերպման մասին

Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկը հայտարարում է բաց մրցույթ՝ Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի կարիներն ապահովելու համար համակարգչային տեխնիկա, հարակից, ցանցային եւ ցուցադրման սարքավորումներ ձեռք բերելու նպատակով կազմակերպություններ ընտրելու համար:

Մրցույթին կարող են մասնակցել Հայաստանի Հանրապետությունում գրանցված իրավաբանական անձինք, որոնք ունեն զմեռն թայմանագրով նախատեսված դարձակորությունների կատարման համար թախանցվող իրավունք, տեխնիկական եւ ֆինանսական միջոցներ:

Մրցութային առաջարկությունները անհրաժեշտ է ներկայացնել Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկ՝ ֆ. Երեւան 0010, Վազգեն Սարգսյան փողոց 6:

Մրցութային հայտերի ընդունման վերջին ժամկետն է 2009թ. սեպտեմբերի 1-ը, ժամը 17-30:

Մրցութի հայտերի բացման օրն ու ժամն է 2009թ. սեպտեմբերի 1-ը, ժամը 17-30:

Մրցութի արդյունքների անփոփոխան միսը հրավիրվում է 2009թ. սեպտեմբերի 7-ին, ժամը 17-30:

Մրցութին մասնակցելու հրավերը հրատարակված է Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի ինտերնետային WEB կայքում (www.cba.am): Մրցութին մասնակցելու հրավերը, ինչպես նաեւ լրացուցիչ տեղեկություններ ստանալու համար ցանցային կարող են դիմել Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի Տեղեկատվական եւ հեռահաղորդակցման տեխնոլոգիաների վարչություն:

Հասցե՝ 0010 Երեւան, Վազգեն Սարգսյան 6, հեռ. (+374 10) 56-75-02, 56-11-21, Երեւին՝ 21-00

ԿԲ հասարակության հետ կապերի ծառայություն

ՀԱՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ		
«Կիվկան Հայաստան կրթակազմակերպչական կենտրոն» հիմնադրամի 2008 թ. գործունեության մասին		
Հիմնադրամի գրանցված է Հայաստանի Հանրապետության իրավաբանական անձանց ռեգիստրում տեղադրվող 11.12.2003 թվին, ռեգիստրացիոն համար՝ 03U061796:		
Գրանցման վայրը՝ Է. Երեւան, Սպասարկյան 26/3:		
Պեռ.՝ 56-85-44, էլ. փոստ՝ cykivkanyastan@mail.ru :		
Գլխավոր տնօրեն՝ Ռոմիկ Գլխարկյան:		
Իրականացված ծրագրեր օգնություն սփյուռքի հայապատկան ընդունվում, Հայաստան-Մրցութային կրթակազմակերպչական կապերի զարգացում, հրատարակված գործունեություն, մասնակալածակերպչական կապերի զարգացում:		
ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՀԱՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ		
(Խաղարկում)		
Հաշվետվությունը ընդգրկում է	01.01.2008 թ.	01.01.2009 թ.
Կամուրջային ֆոնդ	10,0	10,0
Հիմնական միջոցներ	-	-
Ոչ նյութական ակտիվներ	-	-
Նյութեր	882,0	860,0
Ցուցած նախնական կանխավճար	-	-
Հիմնական միջոցներ	488,0	350,0
Հաշվեկեռ	1370,0	1212,0
Կուսակալած օտար	(3033,0)	(3482,0)
Կարողություններ արտեր գումարների գծով	117,0	117,0
Անցանցված ընթացիկ կանխավճար	2082,0	2082,0
Կարծածանված կրեդիտային ռեսուրսներ հիմնադրամի	1486,0	1486,0
Կարծածանված ռեսուրս աշխատակալին գծով	698,0	989,0
Հաշվեկեռ	1370,0	1212,0
Մուտքեր	-	-
Ել՝ աշխատանքի կատարման եւ ծառայությունների մատուցման գծով	516,0	989,0
Կեսարման տրոհված	-	-
Արտադրության արժեքներ	180,0	293,0
Հիմնադրամի կառավարման դրոշմ	-	-
Ընդգրկված անձանց կատարված վճարումներ	-	-
Գլխավոր տնօրեն Ռ. ԳՆԿԵՆԻՍՅԱՆ		

